

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
МЕДИЦИНСКИ ФАКУЛТЕТ
Број 7557/11
15.09.2025 год.
БЕОГРАД

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ**РЕКТОРУ****Професору Владану Ђокићу**

Поштовани Ректоре професоре Ђокићу,

Поводом Вашег дописа број 01-612-3302/1-25 од 11.09.2025. године, упућеног Савету Медицинског факултета Универзитета у Београду, којим указујете на наводну незаконитост Одлуке број 22/XI-3 од 02.09.2025. године, којом је констатован престанак мандата декана Медицинског факултета у Београду, проф. др Татјане Симић, услед теже повреде кодекса професионалне етике, а коју сам потписао у својству председавајућег, овим путем Вам достављам детаљно појашњење свог поступања, околности под којима је одлука донета и правног основа за њено доношење.

Иако је неспорно да Ваше изјаве захтевају одговор који је правно утемељен и усклађен са највишим етичким и правним стандардима, у обавези сам да Вам укажем да у складу са начелима правне сигурности и дужне пажње, пре доношења било каквих закључака или давања правних тумачења у својству Ректора, били сте у обавези да прибавите све релевантне чињенице и појашњења од надлежног органа који је донео предметну Одлуку, што је у конкретном случају Савет Факултета. С обзиром на Ваше необраћање Савету Факултета, дужан сам да констатујем да Ваше поступање није у складу са принципом саслушања друге стране (*audi alteram partem*) и принципом законитости, који су кључни за правичност и објективност у правном поступку.

Имајући у виду да нисам успео да Вас лично упознам, јер сте 2023. године моје вишеструке молбе за пријем у циљу указивања на незаконито поступање претходних декана Медицинског факултета у Београду одбили под изговором да је сваки факултет високошколска јединица са својством засебног правног лица, овим јавним обраћањем желим да Вам се представим као лекар који се, како у поступању на које нисте реаговали, тако и током председавања седницом Савета Факултета, доследно и искључиво водио начелима законитости, етичности и бескомпромисног поштовања академског интегритета. Сигуран сам да ћете ову моју дужност разумети, имајући у виду да сам наведена начела усвојио током образовања на Универзитетима Оксфорд и Харвард, који су синоним за академску изврсност и етичку беспрекорност, а која су камен темељац сваког легитимног деловања, посебно у академском миљеу једног цивилизованог, демократског друштва.

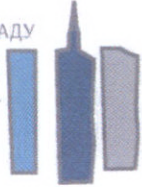

Узимајући у обзир Ваше мишљење, које је резултат консултација са Универзитетским омбудсманом и правном службом Универзитета, а које је формулисано као упозорење, сматрам неопходним да Вас подсетим да је Ректор дужан да своја правна тумачења заснива искључиво на јасним правним основама, а не на неформалним "прописаним и уобичајеним" праксама које нису формализоване у релевантним актима. Овај приступ је у складу са општеприхваћеним принципима академске аутономије и одговорности, који наглашавају значај транспарентности и законитости у свим аспектима универзитетског управљања.

Ваше становиште да одлука Савета Факултета, потписана од стране председавајућег Савета садржи битан формалан недостатак нема упориште у закону и правним актима Медицинског факултета у Београду нити у чињеничном стању. Седница Савета одржана 02.09.2025. године је сазвана од стране заменика председника Савета, проф. др Сање Мазих, с обзиром на то да је председник Савета, проф. др Горан Станковић, дана 14.08.2025. године поднео оставку. На самом почетку седнице Савета, проф. др Мазих је такође поднела оставку на место заменика председника Савета. Даље поступање је спроведено у потпуности у складу са Статутом и Пословником о раду Савета Медицинског факултета у Београду (у даљем тексту: Статут и Пословник). Наиме, сходно члану 18. став 2. Пословника, у одсуству председника, седницом председава и руководи заменик председника или члан Савета кога одреди Савет. Надаље, чланом 128. став 12. Статута Медицинског факултета Универзитета у Београду и чланом 6. став 11. Пословника, експлицитно је прописано да до избора председника, односно заменика председника, чланови Савета јавним гласањем бирају председавајућег Савета. Члановима Савета су биле предочене ове правне одредбе пре доношења предметне одлуке. Чланови Савета из реда студената су предложили др Марка Ленса за позицију председавајућег Савета, истичући његову доследност у одговарању на студентске дописе и проактивно ангажовање у раду Савета. Насупрот томе, чланови Савета из реда наставника Факултета су предложили кандидате проф. др Милоша Кораћа и проф. др Милоша Николића, који су одбили кандидатуре, чиме су се стекли услови за спровођење јавног гласања, како је то експлицитно прописано Пословником. Након спроведеног јавног гласања, др Марко Ленс је, већином гласова присутних чланова Савета, изабран за председавајућег Савета.

С обзиром на то да не постоји експлицитна одредба у правним актима Факултета која захтева искључиво потпис председника за валидност одлука Савета, а имајући у виду да у ситуацији одсуства председника и заменика председника Савета због поднетих оставки, председавајући Савета изабран јавним гласањем у складу са Статутом и Пословником, сходно општим принципима управног права и аутономије универзитета у циљу обезбеђења континуитета рада органа, је овлашћен да председава седницом Савета и, сходно томе, да потписује акте који су резултат одлука донетих на тој седници.

Након детаљне правне анализе Вашег става, који сматрам неоснованим, указујем на очигледну некохерентност у Вашој тврђњи да председник Савета једини има право и

дужност да потписује појединачне одлуке чије доношење је у надлежности Савета. Овај став је у директној супротности са чињеницом да су на дневном реду седнице Савета одржане 02.09.2025. године биле и финансијске одлуке, попут годишњег финансијског извештаја и буџета, које су усвојене без формалне одлуке Савета, а које су потписали декан Факултета и заменик председника Савета. Зачуђујуће је да нисте констатовали формални недостатак и незаконитост ових аката, што додатно подрива кредибилитет Ваше првобитне тврђње.

Када је у питању ваше становиште да Савет није имао основа да констатује престанак мандата декана, тумачење законитости и утемељености одлуке Савета о престанку мандата декана због повреде кодекса професионалне етике захтева пажљиву анализу примене различитих законских и подзаконских аката, као и принципа правног поретка.

У вашем допису се позивате на аутономију Универзитета и имплицирате да, сходно одредби из члана 64. став 5. и став 6. Закона о високом образовању, Савет Факултета констатује престанак мандата декана након коначне одлуке којом орган Универзитета утврђује да је декан теже прекршио кодекс професионалне етике. Оваквим тумачењем занемарујете чињеницу да исти закон не прецизира експлицитно који орган је надлежан за утврђивање ове повреде, нити истичете да, сходно Правилнику о поступку утврђивања етичке одговорности на Универзитету у Београду, у случају декана коначну одлуку доноси Сенат којим ви руководите.

Међутим, имајући у виду да је повреда кодекса професионалне етике проф. др Татјане Симић, односно обављање истраживања у здравству у оквиру нелегалне ДНК Биобанке, највећи проблем у вашем мишљењу лежи у вашој погрешној интерпретацији надлежности етичких органа и законској хијерархији у области медицинске етике, као и чињеници да Медицински факултет у Београду поред наставне и научне делатности обавља и здравствену делатност која није дефинисана Законом о високом образовању.

У том контексту, у ситуацији где се етички преступ декана Медицинског факултета односи на обављање здравствене делатности, а посебно на спровођење истраживања која обухватају биолошки материјал пацијената регистрованих у здравственој установи у оквиру нелегалне ДНК Биобанке формиране на институту Факултета који има регистровану здравствену делатност, ваше инсистирање на одлуци Сената Универзитета који нема надлежност за област здравства, указује на неразумевање или намерно занемаривање принципа *lex specialis derogat legi generali*. Овај принцип подразумева да се посебан закон (у овом случају Закон о здравственој заштити) примењује пре општег закона (Закон о високом образовању).

Стога, у конкретној ситуацији, Универзитетски етички органи, иако имају надлежност за етичка питања декана у академској заједници, немају надлежност за одлучивање о повредама кодекса професионалне етике које су настале у обављању здравствене делатности, поготово када се ради о истраживањима у оквиру нелегалне ДНК Биобанке која обухватају пацијенте који су регистровани у здравственим установама Републике

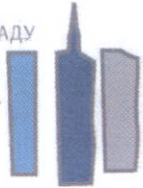

Србије, а која се обављају кршећи општеприхваћена међународна етичка начела. У таквим случајевима, надлежност преузимају органи предвиђени Законом о здравственој заштити, превасходно Етички одбор Србије, независан стручни орган на нивоу Републике Србије, који између осталог предлаже основна начела професионалне етике здравствених радника и прати њихову примену. Аргумент да Сенат Универзитета, који није етички орган, доноси коначну одлуку када је у питању етички преступ декана, додатно поткрепљује правилну примену *lex specialis* принципа.

Ваша изјава, у свом садржају, имплицира занемаривање постојећег правног оквира Републике Србије, који експлицитно дефинише надлежности Етичког одбора Србије. Наиме, према релевантним законским и подзаконским актима, Етички одбор Србије, као највиши независни етички орган на нивоу Републике Србије, поседује примарну надлежност у домену решавања свих етичких питања која се односе на заштиту права пацијената, успостављање и одржавање етичких стандарда у здравству, као и заштиту јавног интереса у овој области.

Етички одбор Србије, кроз формални правни акт мишљења број 002778319 2025 59010 007 000 515 026 од 18.06.2025. године, утврдио је тешке повреде кодекса професионалне етике од стране проф. др Татјане Симић због нелегалног формирања и управљања ДНК Биобанком на Институту за медицинску и клиничку биохемију Медицинског факултета у Београду, у којој се прикупља, обрађује, чува и дистрибуира ДНК из биолошког материјала пацијената који нису дали сагласност, а за које не постоји сагласност етичког одбора здравствене установе у којој су регистровани пацијенти. Мишљење Етичког одбора Србије, којим се утврђује да је проф. др Татјана Симић извршила вишеструке повреде кодекса професионалне етике због непоштовања основних етичких начела прописаних одредбама Хелсиншке Декларације као основе етичких начела за медицинска истраживања која укључују људе, људске материјале или податке, као и Тајпеј Декларације којом су дефинисане основе етичких принципа у вези са здравственим базама података и биобанкама, може се сматрати коначном одлуком са управног аспекта. Ово је због тога што је Етички одбор Србије, као највиши независан орган у држави за етичка питања у здравству, донео исто у оквиру својих законом дефинисаних овлашћења сходно члану 142. Закона о здравственој заштити, и да не постоји право жалбе другом органу у оквиру етичког поступка. Оваква одлука Етичког одбора Србије, као стручног и регулаторног тела, има снагу обавезујућег акта у оквиру своје надлежности, те се сматра да је поступак доношења одлуке завршен на том нивоу управног процеса, при чему оваква одлука има снагу коначности у оквиру надлежности Етичког одбора Србије и производи правна дејства у домену професионалне етике и академске заједнице.

На основу наведеног, мишљење Етичког одбора Србије је служило као основ за Савет Факултета да донесе одлуку о констатовању престанка мандата декана Медицинског факултета у Београду, проф. др Татјане Симић.

Утврђене етичке повреде додатно су поткрепљене избегавањем етичке одговорности проф. др Татјане Симић, опструкцијом рада Етичке комисије Факултета и кршењем њене аутономије, неовлашћеним потписивањем дописа у име Етичке комисије Факултета којим се одбија надлежност Етичког одбора Србије, те непостојањем Етичке комисије Факултета и неопходног етичког надзора на Факултету који обавља здравствену делатност и на коме се спроводе истраживања на пацијентима који су регистровани у здравственим установама Републике Србије. На основу тежине повреда кодекса професионалне етике и одбијања декана проф. др Татјане Симић да поступи по захтевима Етичког одбора Србије, Етички одбор Србије је, сходно својим законом дефинисаним надлежностима, дао препоруку Министру здравља да донесе одлуку о привременој забрани свих истраживања на Медицинском факултету у Београду за која не постоји дозвола надлежног етичког одбора здравствене установе, укључујући и истраживања у оквиру нелегалне ДНК Биобанке, а све у циљу заштите права пацијената и престанка даљег кршења етичких стандарда.

Међутим, иако одлука Министра здравља, донета на основу препоруке Етичког одбора Србије, има пуну законску вредност и представља легитиман механизам за спровођење етичких принципа и заштиту права пацијената у области медицинских и научних истраживања, проф. др Татјана Симић, у својству декана, одбила је да поступи по предметној одлуци, те је наставила са истраживањима не само на Факултету него и у оквиру ДНК Биобанке, указујући да се одлука Министра здравља не односи на пројекте Лабораторије за функционалну геномику и протеомику којом она руководи.

Тежина наставка кршења кодекса професионалне етике проф. др Татјане Симић посебно се огледа у чињеници да је након свих указивања нелегалног рада ДНК Биобанке, проф. др Симић дозволила свом сину да у истраживању у сврху израде докторске дисертације у контролној групи која је обухватала здраве жене користи ДНК узорке пацијената оболелих од COVID-19, које је чувала у биобанци, а за чије коришћење њен син није имао неопходну етичку сагласност. Непоступање проф. др Татјане Симић по захтеву Етичког одбора Србије и одбијање надлежности Етичког одбора Србије, у контексту истраживања којим је руководио продекан за континуирану медицинску едукацију и акредитацију проф. др Дејан Нешић, а које је спроведено супротно одредбама закона, указују на даље озбиљне повреде кодекса професионалне етике и кршење основних етичких принципа и правних норми од суштинског значаја за интегритет истраживања и за заштиту права пацијената.

Узимајући у обзир све релевантне чињенице, изјаве проф. др Татјане Симић и озбиљност ситуације у којој и поред формалног правног акта Етичког одбора Србије којим су утврђене вишеструке тешке повреде кодекса професионалне етике и непоштовање основних етичких начела прописаних одредбама Хелсиншке Декларације и Тајпеј Декларације, проф. др Татјана Симић наставља да одбија надлежност Етичког одбора Србије и поступање по одлуци Министра здравља, те наставља са радом нелегалне ДНК Биобанке континуирано кршећи етичке одредбе и законске норме, угрожавајући права

пацијената и нарушавајући углед институције са потенцијално далекосежним последицама за ширу јавност, у свом поступању Савет Факултета у таквим околностима, у складу са својим законским овлашћењима, имао је снажан основ да констатује престанак мандата декана.

С обзиром на то да Савет, као највиши орган управљања, има обавезу да штити интересе Факултета, студената и пацијената, чува интегритет и углед Факултета, као и да обезбеди да руководеће позиције обављају лица која испуњавају највише професионалне и етичке стандарде, одлука Савета о констатовању престанка мандата декана проф. др Татјане Симић је донесена у складу са начелима законитости, одговорности и заштите јавног интереса, те представља легитиман акт усмерен на осигурање поштовања етичких и правних норми и очување интегритета и функционалности Медицинског факултета у Београду као угледне високошколске установе.

Узимајући у обзир да је предметна одлука о престанку мандата декана проф. др Татјане Симић, коју ви побијате, донета поштујући правне прописе и етику и достојанство племените професије лекара, сматрам да је оправдано да, као лекар који има фундаменталну обавезу заштите права пацијената и поштовања свих међународних етичких стандарда, поставим питање одговорности Ректора који, иако упознат са тежином етичких преступа које је утврдио Етички одбор Србије, је пропустио да иницира поступке пред органима Универзитета које сматра надлежним или је, не реагујући, можда индиректно подржао неетичко поступање проф. др Татјане Симић?

У циљу очувања транспарентности и враћања поверења јавности, позивам вас на јавну дебату посвећену поштовању стандарда професионалне етике у медицини, здравству и истраживањима које обухватају пацијенте и њихов биолошки материјал, а све у складу са одредбама Хелсиншке декларације и Конвенције о људским правима и биомедицини (Конвенција из Овиједа), чија потписница је и Република Србија. Ово ће такође бити адекватна прилика да дискутујемо и бројна друга поступања и одлуке супротне закону где је Ваша законом прописана дужност надзора Медицинског факултета у Београду изостала. Молим вас да предложите место, датум и време.

С поштовањем,

Председавајући Савета

Др Марко Ленс